

MINISTERIET FOR FLYGTNINGE
INDVANDRERE OG INTEGRATION

Dato: 25. januar 2007
Kontor: Erhvervs- og Familie-
sammenføringskonto-
ret
J.nr.: 2006/4111-255
Sagsbeh.: HKC
Fil-navn: IU 34 besvarelse

**Besvarelse af spørgsmål nr. 34 stillet af Folketingets Integrationsudvalg til
ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 8. december 2006
(Alm. Del).**

Spørgsmål:

"Har ministeriet eller Udlændingetjenesten kendskab til, om der blandt de 61 sager er sager, hvor der rent faktisk er indgivet politianmeldelse på initiativ af en af parterne eller myndighederne – og i givet fald hvor mange og med hvilket udfald?"

Svar:

Udlændingemyndighederne får ikke automatisk underretning om, at der er sket politianmeldelse af forhold, der vedrører en part i en verserende udlændingesag. Myndighederne vil som udgangspunkt alene få en sådan oplysning, såfremt parten selv underretter myndighederne herom.

Oplysning om, at der er sket politianmeldelse, vil normalt ikke fremgå af sagerne. Udlændingemyndighederne har således ikke pligt efter Offentlighedslovens § 6 til at notere oplysningen i sagen, da det forhold, at der er indgivet politianmeldelse af forhold, der vedrører en part i en verserende udlændingesag, ikke i sig selv udgør en faktisk omstændighed, som har betydning for sagens afgørelse i henhold til udlændingelovens § 9, stk. 8.

For så vidt angår kendskab til, om udlændingemyndighederne har foretaget politianmeldelse, kan jeg i øvrigt henvise til besvarelsen af spørgsmål nr. 158 stillet af Integrationsudvalget den 16. august 2006 (Alm. Del). Det fremgår blandt andet heraf, at Justitsministeriet til spørgsmålet om, under hvilke omstændigheder oplysninger i udlændingesager om personlige forhold kan videregives, har oplyst over for Integrationsministeriet, at vurderingen af, om de hensyn, der taler for videregivelse af oplysninger om rent private forhold, klart overstiger de hensyn, der taler for hemmeligholdelse, som udgangspunkt må foretages af vedkom-

mende ressortmyndighed, på grundlag af de særlige hensyn og forhold, det måtte gøre sig gældende på det pågældende område. Justitsministeriet havde på den baggrund ikke bemærkninger til Integrationsministeriets retsopfattelse som anført i besvarelsen.

Af besvarelsen af spørgsmål nr. 158 fremgår det endvidere, at det er ministeriets opfattelse, at er udlændingemyndighederne i familiesammenføringsager kommet i besiddelse af oplysninger om, at der er tale om et tvangsægteskab, og er oplysningerne af frygt for den øvrige families reaktion afgivet i tillid til, at oplysningen ikke kommer til den øvrige families kundskab, vil offentlige eller private interesser som udgangspunkt ikke klart overstige hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse.

Det gælder også med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt udlændingemyndighederne til politiet kan videregive oplysninger om, at en af parterne i familiesammenføringsagen i forbindelse med indgåelse af ægteskabet muligvis har været udsat for ulovlig tvang i strid med straffelovens § 261 eller trusler i strid med straffelovens § 266. En politimæssig undersøgelse af disse forhold vil således næppe kunne gennemføres uden, at oplysninger afgivet i fortrolighed til udlændingemyndighederne kommer til den øvrige families kundskab.

Dette er fortsat ministeriets opfattelse.

Kommer Udlændingetjeneste i besiddelse af oplysninger om mulige strafbare forhold, vil Udlændingetjeneste generelt overveje at foretage anmeldelse til politiet. I sager vedrørende § 9, stk. 8, tilsiger de særlige hensyn til den herboende og/eller ansøger imidlertid, at vurderingen af det hensigtsmæssige i en politianmeldelse først og fremmest bør foretages af de pågældende personer selv. Udlændingetjeneste vil derfor i stedet vejlede om mulighederne for at indgive anmeldelse til politiet og mulighederne for eventuelt som et alternativ at tage kontakt til de sociale myndigheder.

Udlændingemyndighederne har på den baggrund ikke kendskab til, om der blandt de 61 sager er sager, hvor der er indgivet politianmeldelse, der vedrører en af parterne.